

La Pedrera del Maneló

Sant Fruitós de Bages

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Montpeità. La Pedrera de Cal Maneló. (08272 Sant Fruitós de Bages)
Emplaçament En un replà a tocar del pont que passa per sota la C-18, sobre el camí que mena al tres salts.

Coordenades:

Latitud: 41.74292
Longitud: 1.87822
UTM Est (X): 406723
UTM Nord (Y): 4621842

Classificació

Número de fitxa 08213-110
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: L'abundant vegetació que ha crescut a l'indret de la pedrera la va cobrint corrent el perill de quedar invisible si no es coneix el lloc.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 013A00005
Fitxes associades:
[Muntanya del Montpeità](#)
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 29/12/2005 - 01:00

Descripció

Petit promontori ubicat sobre el camí que des de Sant Fruitós du als tres salts del Riu Llobregat, seguint el curs del Riu d'Or. Al moment de la seva explotació la seva superfície era força més gran, però l'extracció de pedra va anar aplanant el terreny proper, deixant-lo reduït actualment al petit turó ubicat a llevant de la pedrera. Actualment les restes de la pedrera s'aprecien als talls provocats directament a la roca, que seccionen verticalment el terreny. En concret, s'aprecien tres grans talls. El tipus de pedra extreta és de tipus sorrenca, útil només en la construcció de façanes. Actualment la pedrera es troba abandonada i ha crescut abundant vegetació a sobre, bàsicament pins i matolls, impeding apreciar amb exactitud la seva incidència en el terreny.

Història

Cal situar l'inici de l'explotació d'aquesta pedrera durant la primera dècada del segle XX. El nom de Maneló, li fou donat pel nom del propietari dels terrenys, i de la pedrera mateixa. Finalment el nom de pedrera del Maneló li fou donat a tota la partida de terra que envolta la zona. La seva explotació es feu de forma intermitent fins finals de la dècada del 1950. Entre les dècades del 1930 i fins al final, l'explotació de la pedrera fou arrendada pel propietari a la família de Tomàs Vinyals, que la mantingué fins al seu abandonament. El nombre de persones que hi treballaven era força limitat, ja que es tractava d'un pedrera de petites dimensions, i d'una explotació familiar on treballava el sr. Vinyals i els seus fills. Actualment l'espai és abandonat, creixent pins i vegetació diversa que la cobreixen.

